

VENDIM
Nr. 69, datë 6.11.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Illir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Marsida Xhaferllari	anëtare,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 6.11.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 7 (A) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Aleks Çela

SUBJEKT I INTERESUAR: Shërbimi Informativ i Shtetit, përfaqësuar nga Armando Bici dhe Resilda Bilaj, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-3106 (321), datë 16.7.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 132 dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marsida Xhaferllari, mori në shqyrtim propozimet me shkrim të kërkuarit Aleks Çela (*kërkuesi*), që ka kërkuar pranimin e kërkesës, propozimet me shkrim të subjektit të interesuar, Shërbimit Informativ të Shtetit (*SHISH*), që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka qenë i punësuar pranë subjektit të interesuar, SHISH-it deri më 7.12.2006. Me urdhrin nr. 12-997, datë 7.12.2006, të drejtorit të SHISH-it “Për lirimin nga shërbimi”, ai është liruar nga shërbimi me motivacionin e shkeljes së rregullave nënligjore që normojnë veprimtarinë informative të SHISH-it. Pavarësisht motivit të lirimit, kërkuesi është trajtuar financiarisht me pension të parakohshëm.

2. Në datën 15.1.2014, SHISH-i i është përgjigjur me shkrim kërkuesit, duke i vënë në dispozicion ekstraktin e urdhrit të lirimit nga shërbimi. Disa ditë më pas, konkretisht në datën 31.1.2014, kërkuesi ka ngritur padi në gjykatë, me objekt pavlefshmërinë absolute të urdhrit të lirimit, zgjidhjen e pasojave dhe shpërblimin e dëmit me pagën e një viti. Gjatë gjykimit, punëdhënësi, SHISH-i, ka paraqitur si provë të motivit të lirimit shkresën “ekstrakt” nr. 195/4 prot., datë 20.2.2014, të përpiluar nga Drejtoria Juridike dhe e Burimeve Njerëzore, në përmbajtje të së cilës gjendeshin përmbledhje të tri materialeve në ngarkim të kërkuesit, duke parashtruar se kopjet e plota nuk mund të paraqiteshin, pasi ishin informacion i klasifikuar.

3. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 1487, datë 8.4.2014, ka vendosur mospranimin e padisë, me arsyetimin se ajo ishte paraqitur jashtë afatit ligjor 30-ditor të përcaktuar nga neni 54 i ligjit nr. 9357, datë 17.3.2005, “Për statusin e punonjësit të Shërbimit Informativ të Shtetit” (*ligji për statusin e SHISH-it*), si dhe jashtë afatit 3-vjeçar të përcaktuar nga neni 203 i Kodit të Punës.

4. Mbi bazën e apelit të kërkuarit, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 1916, datë 21.9.2015, ka vendosur prishjen e vendimit dhe kthimin e çështjes për rigjykim në shkallë të parë, me arsyetimin se padia për pavlefshmërinë absolute të aktit administrativ mund të ngrihet në çdo kohë.

5. Në rigjykim, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 79, datë 18.1.2016, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë, vetëm për pjesën e dëmshpërblimit, duke urdhëruar punëdhënësin t’i paguajë kërkuarit shpërblim me 12 paga mujore. Ndaj vendimit kanë paraqitur apel të dyja palët.

6. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 2438, datë 07.9.2016, ka vendosur ndryshimin e pjesshëm të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, duke pranuar edhe kërkimin për kundërshtimin e urdhrit të lirimit nga shërbimi të kërkuarit, me arsyetimin se nuk ishte respektuar forma për nxjerrjen e tij.

7. Mbi bazën e rekursit të subjektit të interesuar, SHISH-it, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2024-3106 (321), datë 16.7.2024, ka vendosur ndryshimin e vendimeve të gjykatave të faktit dhe rrëzimin e padisë. Sipas Gjykatës së Lartë, padia ishte paraqitur jashtë afatit ligjor.

8. Në datën 10.2.2025, kërkuari i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*), me ankim kushtetues individual, sipas objektit. Kolegji i Gjykatës, në datën 15.4.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

9. **Kërkuari**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se i është cenuar:

9.1 *E drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

9.1.1 *E drejta për t’u mbrojtur*, pasi Gjykata e Lartë ka vlerësuar me nismën e saj pasojat e aktit administrativ dhe afatin e parashkrimit sipas Kodit të Punës. Kjo përbënte çështje ligjore që nuk ishte diskutuar në gjykim dhe kërkuarit, në kundërshtim me nenin 473/a të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*), nuk i është dhënë paraprakisht koha për të paraqitur mendimin e tij me shkrim.

9.1.2 *Parimi i sigurisë juridike*, pasi afati i ngritjes së padisë ishte vlerësuar nga gjykata e apelit, e cila kur ktheu çështjen për rigjykim në shkallë të parë, pranoi që padia ishte paraqitur në afat. SHISH-i nuk paraqiti ankim ndaj këtij vendimi, ndaj çështja e afatit përbënte gjë të gjykuar, të cilën Gjykata e Lartë e ka cenuar me vendimin e saj, duke ndryshuar vendimet e gjykatave me të ulëta, me arsyetimin se padia ishte paraqitur jashtë afatit ligjor. Vendimi i gjykatës së apelit ishte i formës së prerë dhe ishte ekzekutuar tërësisht, për pasojë kërkuarit sipas vendimit të Gjykatës së Lartë i duhet që pas 10 vjetësh të kthejë shumë e ekzekutuar të dëmshpërblimit, të cilën tashmë duhet t’ia mbajnë nga pensioni, duke i cenuar atij edhe të drejtën e pronës të garantuar nga neni 41 i Kushtetutës.

9.1.3 *Standardi i arsytimit të vendimit*, pasi Gjykata e Lartë nuk ka dhënë asnjë argument përse nuk qëndronte pretendimi i kërkuarit për pavlefshmërinë absolute të urdhrit të lirimit. Ajo ka konstatuar pa argumente se ekzistonin shkaqe të pavlefshmërisë relative dhe jo asaj absolute të urdhrit të lirimit. Vendimi i Gjykatës së Lartë është i gabuar, pasi urdhri i lirimit është absolutisht i pavlefshëm, për shkak se është marrë në kundërshtim me formën dhe procedurën e parashikuar nga ligji për statusin e SHISH-it. Padia për pavlefshmërinë absolute, në të kundërt me sa arsyeton Gjykata e Lartë, mund të ngrihet në çdo kohë.

9.2 *Parimi i barazisë përpara ligjit*, i garantuar nga neni 18 i Kushtetutës, pasi kërkuari gjendet në kushte pabarazie me shtetasit e tjerë për të cilët është vendosur mospranimi i rekursit

nga Gjykata e Lartë në bazë të udhëzimit për heqjen dorë nga rekursët e depozituara nga administrata shtetërore.

10. **Subjekti i interesuar, SHISH-i**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar se:

10.1 Pretendimi për cenimin e *së drejtës për proces të rregullt ligjor* është i pabazuar, pasi:

10.1.1 Kërkuesit i është garantuar e drejta për t'u mbrojtur, sepse çështja e ligjit të zbatueshëm është debatuar në gjykimin në shkallë të dytë dhe është përfshirë në shkaqet e rekursit, duke i dhënë legjitimitet Gjykatës së Lartë sipas nenit 473/a të KPC-së të shprehet pa njoftim të veçantë për palët.

10.1.2 Gjykata e Lartë ka respektuar *parimin e sigurisë juridike*, pasi gjykatat e shkallëve më të ulëta kanë vepruar në shkelje procedurale, në interpretim të gabuar të ligjit material dhe në kundërshtim me praktikën e asaj gjykate. Urdhri i drejtorit të SHISH-it për lirimin nga shërbimi është shprehje e njëanshme e vullnetit të punëdhënësit për t'i dhënë fund kontratës së shërbimit publik. Në kushtet kur ligji për statusin e SHISH-it nuk parashikon afate ankimi, gjejnë zbatim dispozitat e Kodit të Punës. Kërkuesit i ka lindur e drejta për të ngritur padi në kohën kur marrëdhënia e tij e punës është ndërprerë faktikisht, ndërsa padia është paraqitur në tejkalim të dukshëm të afatit 3-vjeçar të parashikuar në Kodin e Punës, për rrjedhojë e drejta e tij e padisë është parashkruar.

10.1.3 Vendimi përmbush *standardin e arsytimit*, pasi i përmban të gjitha elementet e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese.

10.2 Pretendimi për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit* nuk qëndron. SHISH-i ka ushtruar recurs në Gjykatën e Lartë, duke mos hequr dorë nga recursi, sipas përcaktimeve të udhëzimit të Kryeministrit, i cili nuk përbën ndalim absolut dhe nuk cenon të drejtën për t'iu drejtuar gjykatës për mbrojtjen e të drejtave dhe interesave të tyre ligjore. Gjithashtu, SHISH-i ka kërkuar pezullimin e ekzekutimit të vendimit të gjykatës së apelit deri në shqyrtimin e çështjes nga Gjykata e Lartë, për shkak se kërkuesi ka të ardhura vetëm nga pensioni dhe rregullimi i pasojave në rast të ndryshimit të vendimeve nga Gjykata e Lartë, siç ka ndodhur, do të ishte i vështirë për t'u zbatuar.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

11. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pikat 1, shkronja "i" dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a, të ligjit organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

12. Në rastin konkret, Gjykata çmon se kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenin 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pika 1, shkronja "i", të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor të kundërshtuar, ndaj justifikon interesin në çështjen e parashtruar.

13. Në lidhje me *shterimin e mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "f", të Kushtetutës, Gjykata vëren se kërkuesi i është drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm, ku i ka ngritur edhe në substancë pretendimet e tij kushtetuese. Për rrjedhojë, ai nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

14. Për sa i takon legjitimitimit *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja "b", të ligjit organik të Gjykatës, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Gjykata është shprehur se në rastin kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet data në të cilën vendimi

i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare (*shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë drejtim, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ) ka pohuar se i takon, në radhë të parë, Gjykatës së Lartë të sigurojë që në dosjen e çështjes së saj të ketë prova për datën e dorëzimit të vendimit palëve (*shih Ibrahimimi dhe të tjerë k. Shqipërisë, datë 14.1.2025, § 13*).

15. Në çështjen në shqyrtim, procesi gjyqësor i kundërshtuar ka përfunduar me vendimin e datës 16.7.2024, të Gjykatës së Lartë, i cili është publikuar në faqen zyrtare të saj në datën 10.9.2024. Kërkuesi ka pretenduar se ndonëse avokatja e tij ka pasur komunikime të mëparshme në rrugë elektronike me Gjykatën e Lartë, asaj nuk i është dërguar vendimi nëpërmjet postës elektronike. Sipas kërkuesit, ai ka marrë dijeni për vendimin e kundërshtuar në datën 5.2.2025, kur Gjykata e Lartë i është përgjigjur me shkrim kërkesës së tij për kopje të vendimit.

16. Gjykata, duke marrë në konsideratë jurisprudencën e GJEDNJ-së për detyrimin e Gjykatës së Lartë për njoftimin e vendimeve të saj, kohën e gjatë të kaluar nga momenti i paraqitjes së rekursit nga subjekti i interesuar dhe faktin që kërkuesi e ka paraqitur ankimin kushtetues individual në datën 10.2.2025, pra menjëherë pasi ka marrë përgjigje me shkrim nga Gjykata e Lartë, arrin në përfundimin se kërkuesi legjitimohet *ratione temporis*.

17. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në disa aspekte (e drejta për t'u mbrojtur, standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe parimi i sigurisë juridike), si dhe cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit, të garantuar nga nenet 42 dhe 18 të Kushtetutës.

18. Për sa i takon pretendimit për cenimin e së drejtës për t'u mbrojtur, kërkuesi ka argumentuar se Gjykata e Lartë ka vlerësuar me nismën e saj pasojat e aktit administrativ dhe afatin e parashkrimit sipas Kodit të Punës. Kjo, sipas tij, përbënte çështje ligjore që nuk ishte diskutuar në gjykim, ndaj, në kundërshtim me nenin 473/a të KPC-së, kërkuesit nuk i është dhënë paraprakisht koha për të paraqitur mendimin me shkrim. Subjekti i interesuar, SHISH-i, ka prapësuar se ky pretendim nuk qëndron, sepse çështja e ligjit të zbatueshëm është debatuar në gjykimin në shkallë të dytë dhe është përfshirë në shkaqet e rekursit, duke i dhënë legjitimitet Gjykatës së Lartë sipas nenit 473/a të KPC-së të shprehej pa njoftim të veçantë për palët.

19. Gjykata ka pohuar se e drejta për t'u dëgjuar dhe mbrojtur është pjesë përbërëse e procesit të rregullt ligjor. Kjo e drejtë, në unitet edhe me të drejta të tjera, ka për qëllim garantimin e një procesi gjyqësor, ku individit i krijohen mundësitë që, përpara marrjes së vendimit gjyqësor, të dëgjohet realisht për thelbin e çështjes. Nëpërmjet pjesëmarrjes dhe krijimit të kushteve për t'u dëgjuar, individëve u krijohen mundësi të barabarta për deklaratimet e tyre për parashtrimin e fakteve, provave e vlerësimeve ligjore, në kuptim edhe të parimit të barazisë së armëve (*shih vendimet nr. 7, datë 12.3.2010; nr. 12, datë 6.6.2005, të Gjykatës Kushtetuese*). Kur në Gjykatën e Lartë janë vënë në diskutim çështje ligji, për të cilat palët nuk kanë dhënë më parë mendimin e tyre, atëherë palëve duhet t'u jepet mundësia të paraqesin paraprakisht mendimin e tyre për çështjet ligjore të analizuara kryesisht nga ajo gjykatë në mënyrë që t'u garantohet efektivisht e drejta e aksesit (*shih vendimet nr. 9, datë 27.2.2024; nr. 13, datë 21.3.2023; nr. 7, datë 21.2.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Mbi bazën e standardeve të mësipërme, Gjykata konstaton se, ndryshe nga sa pretendon kërkuesi, ligji i zbatueshëm dhe afati ligjor i parashkrimit të padisë ishin pjesë e debatit gjyqësor në të dyja shkallët e gjykimit. Konkretisht, gjatë gjykimit në shkallë të parë kërkuesi ka pretenduar, ndër të tjera, se marrëdhënia e punës në rastin e tij rregullohej nga ligji për statusin e SHISH-it, ndaj pasojat duhet të rregulloheshin nga ai ligj dhe jo nga Kodi i Punës. Ndërsa subjekti i interesuar, SHISH-i, ka prapësuar se padia kishte të bënte me marrëdhëniet e punës dhe ishte ngritur jashtë afatit 3-vjeçar të parashikuar nga Kodi i Punës, ndaj nuk duhej pranuar (*shih faqet 5 dhe 7 të vendimit nr. 79, datë 18.1.2016, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë*). Edhe në gjykimin në shkallë të dytë, kërkuesi ka pretenduar se pasojat e ndërprerjes së marrëdhënies së punës duhej të rregulloheshin nga ligji për statusin e SHISH-it dhe jo nga Kodi i Punës, ndërsa subjekti i interesuar ka mbajtur të njëjtin qëndrim me atë të parashtruar përpara gjykatës së shkallës së parë, pra se duhej zbatuar Kodi i Punës (*shih faqet*

3 dhe 4, të vendimit nr. 2438, datë 7.9.2016, të Gjykatës Administrative të Apelit). Po ashtu, subjekti i interesuar, SHISH-i, në aktin e rekursit ka ngritur sërish pretendimin se padia e kërkesit ishte paraqitur jashtë afatit të parashikuar nga Kodi i Punës. Në vijim, Gjykata e Lartë, duke identifikuar Kodin e Punës si ligjin e zbatueshëm për kërkimin për shpërblimin e dëmit nga zgjidhja e marrëdhënies së punës, ka arritur në përfundimin se padia për atë kërkim ishte ngritur jashtë afatit ligjor 3-vjeçar, duke ndryshuar vendimet e gjykatave të faktit dhe duke rrëzuar padinë.

21. Për sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se çështja e afatit 3-vjeçar të ngritjes së padisë, e parashikuar nga Kodi i Punës, është një çështje ligjore për të cilën kërkesi ka qenë në dijeni dhe ka pasur mundësinë të debatonte e të jepte mendimin e tij. Me fjalë të tjera, Gjykata e Lartë nuk ka vënë në diskutim me nismën e saj çështje të ligjit, të panjohura për kërkesin dhe për të cilat atij nuk i ishte dhënë mundësia të dëgjohej dhe mbrohej. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkesit për cenimin e së drejtës së mbrojtjes nga vendimi i Gjykatës së Lartë është haptazi i papabazuar.

22. Në lidhje me pretendimin për cenimin e *parimit të barazisë para ligjit*, kërkesi ka parashtruar se çështja e tij në Gjykatën e Lartë është trajtuar ndryshe nga raste të tjera, në të cilat është vendosur mospranimi i rekursit për shkak të heqjes dorë nga institucionet shtetërore. Subjekti i interesuar, SHISH-i, ka prapësuar se këto pretendime të kërkesit nuk qëndrojnë, pasi udhëzimi për heqjen dorë nga rekursi nuk përbën ndalim absolut dhe nuk mund të zbatohet kur cenon të drejtën e institucioneve për t'iu drejtuar gjykatës për mbrojtjen e të drejtave dhe interesave ligjore. Gjykata eidenton se kërkesi nuk ka paraqitur asnjë të dhënë konkrete se cilat janë rastet e ngjashme në të cilat Gjykata e Lartë, megjithëse gjendej përpara rrethanave dhe fakteve të njëjta, ka mbajtur qëndrime të ndryshme. Për rrjedhojë, pretendimi për cenimin e parimit të barazisë para ligjit nuk mund të merret në shqyrtim.

23. Për sa u përket pretendimeve të tjera të kërkesit për cenimin e së *standardit të arsytimit të vendimit* dhe *parimit të sigurisë juridike*, Gjykata çmon se këto pretendime bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues dhe, nisur nga natyra dhe thelbi i tyre, do t'i analizojë në themel të lidhura së bashku.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor

24. Kërkesi ka pretenduar se afati për ngritjen e padisë ishte vlerësuar nga gjykata e apelit në vitin 2016, e cila kur ktheu çështjen për rigjykim në shkallë të parë, ka pranuar se padia ishte paraqitur në afat. Në kushtet kur SHISH-i nuk paraqiti ankim ndaj atij vendimi, çështja e afatit përbënte gjë të gjykuar, të cilën Gjykata e Lartë e cenoj me vendimin e saj, duke ndryshuar vendimet e gjykatave me të ulëta, me arsytimin se padia ishte paraqitur jashtë afatit ligjor. Sipas kërkesit, vendimi i gjykatës së apelit ishte i formës së prerë dhe ishte ekzekutuar tërësisht, për pasojë atij, bazuar në vendimin e Gjykatës së Lartë, i duhet të kthejë shumën e ekzekutuar të dëmshpërblimit pas 10 vjetësh. Kjo shumë do t'i mbahet kërkesit nga pensioni, duke i cenuar atij edhe të drejtën e pronës të garantuar nga neni 41 i Kushtetutës. Kërkesi parashtron se vendimi i Gjykatës së Lartë është i gabuar, pasi urdhri i lirimit është absolutisht i pavlefshëm, në kushtet kur është marrë në kundërshtim me formën dhe procedurën e parashikuar nga ligji për statusin e SHISH-it dhe, si i tillë, mund të kundërshtohet në çdo kohë, në të kundërt me sa arsyeton Gjykata e Lartë.

25. Subjekti i interesuar, SHISH-i, ka prapësuar se pretendimi për cenimin e parimit të sigurisë juridike nuk qëndron, pasi urdhri i drejtorit të SHISH-it për lirimin nga shërbimi është shprehje e njëanshme e vullnetit të punëdhënësit për t'i dhënë fund kontratës së shërbimit publik. Ligji për statusin e SHISH-it nuk parashikon afate ankimi, ndaj zbatohet Kodi i Punës. Sipas subjektit të interesuar, kërkesi i ka lindur e drejta për të ngritur padi në kohën kur marrëdhënia e tij e punës është ndërprerë faktikisht, për rrjedhojë e drejta e tij e padisë është parashikuar, pasi padia është paraqitur në tejkallim të dukshëm të afatit 3-vjeçar të parashikuar në Kodin e Punës.

26. Gjykata në jurisprudencën e saj ka pohuar lidhjen që siguria juridike ka me të drejtën kushtetuese të procesit të rregullt, në të cilën ky parim përgjithësisht shfaqet në formën e gjësë

së gjykuar. Mosrespektimi i gjësë së gjykuar shkakton cenimin e të drejtave, lirive dhe interesave kushtetues e ligjorë të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, pra cenon vetë sigurinë juridike. Në rastin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, siguria juridike nënkupton që në rastet kur gjykata ka vendosur përfundimisht për një çështje, atëherë asnjë gjykatë nuk mundet të gjykojë sërish të njëjtën padi kundrejt të njëjtave palë (*shih vendimet nr. 17, datë 30.3.2021; nr. 50, datë 3.7.2017; nr. 15, datë 19.4.2013, të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Gjykata ka pohuar, gjithashtu, se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë dhe duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie, kontradiksion të hapur ose të fshehtë (*shih vendimet nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 42, datë 25.5.2017; nr. 25, datë 10.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*). Po në këtë drejtim, Gjykata ka pranuar se ajo nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt dhe për këtë arsye vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk vihen në dyshim, përveç rasteve kur gjetjet e tyre mund të konsiderohen si arbitrare ose haptazi të paarsyeshme. Kjo do të thotë se ajo vepron në rastin kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 14, datë 07.3.2024; nr. 9, datë 27.2.2024; nr. 33, datë 14.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Nën dritën e standardeve kushtetuese të mësipërme, si dhe duke pasur parasysh natyrën dhe thelbin e pretendimeve të kërkuarit, Gjykata do të verifikojë në vijim nëse arsyetimi i vendimit të Gjykatës së Lartë, për rrëzimin e kërkesëpadisë së kërkuarit lidhur me afatin e parashkrimit të së drejtës së padisë, i ka cenuar atij parimin e sigurisë juridike në aspektin e gjësë së gjykuar.

29. Nën këtë optikë, Gjykata vëren se kërkuari është liruar nga detyra në vitin 2006, me motivacionin e shkëljes së rregullave nënligjore që normojnë veprimtarinë informative të SHISH-it. Pothuajse 8 vjet më pas, kërkuari ka kërkuar nga punëdhënësi t'i vinte në dispozicion një kopje të urdhrit të lirimit. Në përgjigje të kërkesës atij i është dërguar një ekstrakt i urdhrit, me argumentin se urdhri për lirimin nga detyra përmbante informacion të klasifikuar sekret shtetëror. Me marrjen e përgjigjes, konkretisht në datën 31.1.2014, kërkuari ka ngritur padi në gjykatë, duke parashtruar dy kërtime: i. konstatimin e pavlefshmërinë absolute të urdhrit për lirimin nga shërbimi, për shkak të mosrespektimit të procedurës ligjore dhe zgjidhjen e pasojave; ii. detyrimin e ish-punëdhënësit që ta dëmshpërblente me pagën e 12 muajve.

30. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë në datën 8.4.2014, ka vendosur mospranimin e padisë. Sipas asaj gjykate, nga koha e përfundimit të marrëdhënieve të punës, kërkitimi për pavlefshmërinë e urdhrit të lirimit duhet të ishte ngritur brenda afatit 30-ditor të përcaktuar nga ligji për statusin e SHISH-it, ndërsa kërkitimi për dëmshpërblimin nga marrëdhëniet e punës brenda afatit 3-vjeçar të përcaktuar nga Kodi i Punës. Padia e kërkuarit ishte ngritur pas 8 vjetëve nga përfundimi i marrëdhënieve të punës, ndaj ishte parashkruar dhe nuk mund të pranohej.

31. Mbi bazën e apelit të kërkuarit, Gjykata Administrative e Apelit në datën 21.9.2015, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së shkallës së parë dhe kthimin e çështjes për rigjykim. Ajo gjykatë ka arsyetuar se gjykata e shkallës së parë kishte gabuar në cilësimin e mosmarrëveshjes, pasi urdhri i lirimit ishte akt administrativ. Në kushtet, kur ligji nuk parashikon afat parashkrimi të padisë për pavlefshmërinë absolute të aktit administrativ, gjykata e shkallës së parë nuk duhej të kishte dhënë vendim mospranimi për shkak të mosrespektimit të kushtit formal të afatit, por ishte e detyruar të shqyrtonte themelin e mosmarrëveshjes dhe të jepte vendim përfundimtar. Kundër vendimit nuk është paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë nga asnjë prej palëve, përfshirë subjektin e interesuar.

32. Në rigjykim, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë në datën 18.1.2016, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë, vetëm për pjesën e dëmshpërblimit. Ajo gjykatë ka arritur në përfundimin se urdhri i lirimit, për shkak të motivimit, përbënte masë disiplinore, e

cila nuk provohej se ishte e justifikuar sipas ligjit për statusin e SHISH-it. Për këtë arsye, ajo ka vendosur detyrimin e punëdhënësit, SHISH-it, t'i paguante kërkuetit dëmshpërblim prej 12 pagash mujore për të përballuar kushtet e jetesës gjersa kërkueti të gjente punë tjetër. Lidhur me urdhrin e lirimit, gjykata e shkallës së parë është shprehur se, pavarësisht formës, ai nuk përbënte akt të mirëfilltë administrativ. Për rrjedhojë, kontrollit gjyqësor i nënshtrohej vetëm ligjshmëria e shkakut të zgjidhjes së marrëdhënies së punës dhe jo pavlefshmëria absolute e aktit të lirimit, pasi kjo e fundit do të passillte rikthimin në detyrë të kërkuetit, që nuk gëzon mbrojtje gjyqësore. Gjukata e shkallës së parë është shprehur edhe për afatin e paraqitjes së padisë, që ishte debatuar ndërmjet palëve. Ajo ka arritur në përfundimin se padia ishte paraqitur brenda afatit 30-ditor të përcaktuar nga ligji për statusin e SHISH-it për dy arsye: i. çështja e afatit ishte shqyrtuar nga gjykata e apelit, që kishte urdhëruar rigjykimin e çështjes; ii. afati 30-ditor fillonte në datën 15.1.2014, kur punëdhënësi i kishte komunikuar kërkuetit urdhrin e lirimit.

33. Gjukata Administrative e Apelit, në datën 7.9.2016, ka vendosur ndryshimin e pjesshëm të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, duke pranuar edhe kërkimin për kundërshtimin e urdhrit të lirimit nga shërbimi të kërkuetit. Sipas gjykatës së apelit, urdhri i lirimit nuk ishte marrë në formën e kërkuar nga neni 45, shkronja “dh”, i ligjit për statusin e SHISH-it, pasi punëdhënësi nuk kishte kryer dy vlerësime të njëpasnjëshme të rezultateve në punë. Lidhur me afatin e paraqitjes së padisë, gjykata e apelit ka mbajtur të njëjtin qëndrim me atë të shkallës së parë, duke u shprehur se padia ishte paraqitur brenda afatit ligjor 30-ditor, i cili kishte filluar nga data e komunikimit të urdhrit, më 15.1.2014.

34. Mbi bazën e rekursit të subjektit të interesuar, SHISH-it, Gjukata e Lartë, në datën 16.7.2024, ka vendosur ndryshimin e vendimeve të gjykatave të faktit dhe rrëzimin e padisë. Sipas Gjykatës së Lartë, urdhri i lirimit nuk rezulton të jetë akt administrativ absolutisht i pavlefshëm në vështtrim të ligjit, pasi gjykata e apelit nuk ka dhënë ndonjë arsye që të mbështesë këtë konkluzion, ndërsa kërkueti nuk ka paraqitur asnjë argument bindës. Pretendimet e kërkuetit kanë të bëjnë me pavlefshmërinë relative të urdhrit të lirimit, por ato janë paraqitur pas 8 vjetëve nga lirimi, pra jashtë afatit ligjor 30-ditor, afat i cili duhet të ishte marrë në shqyrtim kryesisht nga gjykata. Po ashtu, sipas Gjykatës së Lartë, edhe kërkitimi për shpërblimin e dëmit nga ndërprerja e marrëdhënies së punës është paraqitur jashtë afatit 3-vjeçar të parashikuar nga neni 203 i Kodit të Punës, që ka filluar në kohën e përfundimit të marrëdhënies së punës, ndaj e drejta e padisë edhe për këtë kërkitim ishte parashkruar.

35. Nga analiza e vendimeve gjyqësore, Gjukata vëren se, në ndryshim nga sa pretendon kërkueti, afati i ngritjes së padisë nuk ishte zgjidhur në mënyrë përfundimtare nga gjykata e apelit në vitin 2015, vendimi i së cilës nuk u ankimua nga palët. Në të vërtetë, gjykata e apelit është shprehur vetëm për mungesën e afatit të padisë për pavlefshmërinë absolute të aktit administrativ, duke marrë në shqyrtim objektin dhe shkakun e padisë. Në rigjykimin në shkallë të parë, gjykata ka arritur në përfundimin se nuk bëhej fjalë për pavlefshmëri absolute, por pavlefshmëri relative, duke arsyetuar se pavlefshmëria absolute sjell si pasojë rikthimin në detyrë të kërkuetit. Sipas gjykatës së shkallës së parë, jo vetëm që kërkueti nuk e kërkoj rikthimin në detyrë, por kjo e drejtë nuk gëzon mbrojtje ligjore. Në vijim, gjykata e apelit ka arritur në përfundimin se urdhri i lirimit ishte akt administrativ absolutisht i pavlefshëm, konkluzion i cili nuk është pranuar nga Gjukata e Lartë. Kjo e fundit nuk ka vënë në diskutim konkluzionin lidhur me afatin për kundërshtimin e aktit si absolutisht të pavlefshëm, por e ka rrëzuar atë kërkitim të padisë me arsyetimin se është i paargumentuar nga kërkueti. Nga ana tjetër, Gjukata e Lartë ka vënë në dukje se pretendimet e kërkuetit kishin të bënin me kontrollin e ligjshmërisë së shkakut të zgjidhjes së marrëdhënieve të punës, pra me pavlefshmërinë relative të urdhrit të lirimit, si dhe me kërkimin për shpërblimin nga zgjidhja e pajustificuar e marrëdhënies së punës. Parë nga ky këndvështrim, ajo gjykatë ka vlerësuar se kërkitimet janë ngritur nga kërkueti jashtë afateve ligjore, duke i llogaritur afatet nga koha e shkëputjes faktike të marrëdhënieve të punës.

36. Për sa më lart, Gjukata vlerëson *së pari*, se vendimi i gjykatës së apelit që ka kthyer çështjen për rigjykim nuk përbën gjë të gjykuar, pasi nuk ka zgjidhur çështjen e afatit të ngritjes së padisë në mënyrë përfundimtare. *Së dyti*, Gjukata e Lartë e ka argumentuar qëndrimin e saj

se përse nuk qëndronte pretendimi i kërkuarit për pavlefshmëri absolute të urdhrit të lirimit, duke vënë në dukje se argumentet e paraqitura nuk ishin bindëse. Në këtë kuptim, nuk rezultoi që arsyetimi i Gjykatës së Lartë të jetë me gabime faktike ose ligjore, të tilla që ta bëjnë atë haptazi të paarsyeshëm nga këndvështrimi kushtetues.

37. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 6.11.2025.

Shpallur më 4.12.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Sonila Bejtja, Fiona Papajorgji, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Marsida Xhaferllari, Sandër Beci, Marjana Semini